

Svenska Bankföreningen

REMISSYTTRANDE

2008-05-26

Finansdepartementet
Skatte- och tullavdelningen
103 33 STOCKHOLM

Skatteverkets promemoria om prissättningsbesked

(Fi2007/4949)

Inledning

Svenska Bankföreningen tillstyrker med följande synpunkter Skatteverkets förslag i rubricerade promemoria om införande av en möjlighet att meddela s.k. prissättningsbesked.

Allmänt om förslaget

Bankföreningen välkomnar att en möjlighet att lämna prissättningsbesked införs i svensk rättsordning. Detta kommer att bidra till en ökad förutsebarhet och rättssäkerhet för näringsidkare samtidigt som den administrativa bördan för Skatteverket och företagen bör minska på sikt.

Enligt Bankföreningens uppfattning är det, såsom föreslås, nödvändigt att förfarandet formaliseras genom lagstiftning för att säkerställa en enhetlig tillämpning i praktiken. I klagörande syfte föreslås dock av Bankföreningen att en definition av institutet prissättningsbesked tas in i den föreslagna lagen om prissättningsbesked vid internationella transaktioner (i fortsättningen prissättningslagen).

Skatteverket föreslår i promemorian att verket skall vara den myndighet som meddelar prissättningsbesked. Detta förslag har, såsom också lyfts fram av verket, många fördelar i praktiken. Dock kan en viss tveksamhet infinna sig på ett mer principiellt plan. Skatteverket utgör samtidigt den sökandes motpart i de ordinarie taxeringsprocesserna och får alltså med förslaget en dubbel roll. Denna aspekt har inte belysts närmare i promemorian. Bankföreningen anser att denna problematik bör analyseras i det fortsatta arbetet.

Prissättningsbesked är tänkt att öka rättssäkerheten och förutsebarheten för de skattskyldiga och att undvika dubbelbeskattning till följd av att skattemyndigheter i två eller flera länder har olika syn på värdet mellan parterna av en vara eller en tjänst. För det fall att skattemyndigheten i ett moderbolagsland anser att kostnaden för en tjänst skall faktureras ut, medan skattemyndigheten i dotterbolagslandet anser att tjänstens värde för mottagarlandet är 0 kronor därför att kostnaden är en s.k. aktieägarkostnad, inträder just en sådan

dubbelbeskattning. Detta blir då inte bara på marginalen utan på hela beloppet. Det bör därför av förslaget uttryckligen framgå att prissättningsbesked också ska kunna omfatta huruvida en tjänst skall prissättas ända ned till 0 kronor, dvs. utgöra en aktieägarkostnad vars värde är 0 kronor för dotterbolaget.

Ingen möjlighet att överklaga

I prissättningslagen föreslås i förhållande till taxeringslagen (1990:324) separata bestämmelser om bl.a. överklagande.

Skatteverket föreslår att inga beslut rörande prissättningsbesked skall få överklagas. Detta är ett mycket drastiskt förslag och dessutom tveksamt ur ett principiellt perspektiv. Rätten att överklaga ett beslut från en myndighet är grundläggande inom svensk rättstradition, även om det i detta fall är fråga om en rätt speciell situation. De besked som Skatteverket i praktiken kan meddela i ett prissättningsärende varierar dessutom från att baseras på mer formell grund, t.ex. att ansökan avvisas på grund av att sökanden inte efterkommit en anmodan enligt 10 § i den föreslagna lagen, till att innefatta en mer materiell prövning, exempelvis att besked inte meddelas då transaktionen hör så nära samman med en annan transaktion att den inte kan bedömas fristående. Bankföreningen anser att ett generellt överklagandeförbud inte kan accepteras utan att en mer nyanserad bedömning av frågan måste göras. I de fall det är fråga om en prövning inte enbart på formell grund utan där prövningen också innehåller ett inslag av materiell prövning bör således en överklagandemöjlighet föreligga. Detta bör gälla oavsett om beslutet grundas på 11 § eller 17–19 §§ prissättningslagen.

En naturlig ordning för överklagande borde i så fall vara att besvärsinstanserna är desamma som i ordinarie förvaltningsprocessmål dvs. länsrätt–kammarrätt–regeringsrätt. Med tanke på ärendenas speciella karaktär och tidsaspekten kan emellertid diskuteras om en särskild instansordning är att föredra, såsom att målen överklagas direkt till (en särskild) kammarrätt eller regeringsrätten. Överhuvudtaget anser Bankföreningen att vikten av en snabb handläggning av ärendena tydligare skall markeras, helst uttryckligen i lagstiftningen. Om inte en skyndsam handläggning eftersträvas kommer prissättningsbeskeden i praktiken inte fylla någon funktion.

Taxeringsrevision i pågående ärenden

Skatteverket föreslår att verket skall ha möjlighet att genomföra taxeringsrevisioner bl.a. för att kontrollera uppgifter som lämnats i ett ärende enligt prissättningslagen. Bestämmelsen får tolkas så att en revision kan göras även i ett pågående ärende där något beslut ännu inte fattats. Förslaget i denna del kan inte accepteras. En taxeringsrevision är den kontrollåtgärd som är mest ingripande för en skattskyldig. I förevarande fall är det fråga om ett frivilligt ansökningsförfarande där den sökande alltid står risken att dels inte få bifall till sin ansökan om sökanden inte medverkar på ett korrekt sätt, dels inom ramen för den ordinarie årliga taxeringsprocessen få sina transaktioner underkända alternativt bli föremål för omprövning vid ett senare tillfälle. Därtill kommer risken för näringsidkaren att påföras skattetillägg om en oriktig uppgift skulle ha lämnats. Vid den avvägning mellan å ena sidan kontrollintresset och å andra sidan integritets- och rättssäkerhetsaspekter som måste göras i ett sådant här fall framstår Skatteverkets förslag om taxeringsrevision i ett pågående ansökningsärende som alltför långtgående och inte acceptabelt.

Förhållandet prissättningslagen–taxeringslagen

Förhållandet mellan den föreslagna prissättningslagen och taxeringslagen (1990:324) framstår som oklart och skulle tjäna på att analyseras mer ingående i det fortsatta arbetet. Även om, såsom föreslås av Skatteverket, ett beslut av verket i ett prissättningsärende inte skall gå att överklaga, kan den skattskyldige ändå överklaga sin taxering enligt de ordinarie bestämmelserna i taxeringslagen. Frågan är hur denna prövning skall gestaltas om de bedömningar och slutsatser som den skattskyldige vänder sig mot, har sin grund – direkt eller indirekt – i prissättningsbeskedet. Med andra ord, kan ett prissättningsbesked, trots överklagandeförbudet, ändå överprövas indirekt genom taxeringslagens förfarande?

I 18 och 19 §§ prissättningslagen föreslås att Skatteverket genom omprövning kan besluta att ett prissättningsbesked inte längre skall gälla/är ogiltigt. Detta under förutsättning att en oriktig uppgift enligt 5 kap. 1 § taxeringslagen lämnats. Det är dock oklart när i processen det skall konstaterats att en oriktig uppgift lämnats. Ett rimligt scenario är att Skatteverket i sin omprövning av prissättningsbeskedet med stöd av 18 § eller 19 § prissättningslagen först konstaterar att en oriktig uppgift enligt 5 kap. 1 § taxeringslagen lämnats, därefter förklarar prissättningsbeskedet ogiltigt. Det förefaller först och främst orimligt att ett sådant beslut inte skall få överklagas (jfr resonemanget ovan). Om dessutom Skatteverket med stöd av sitt omprövningsbeslut i prissättningsfrågan sedermera påför den skattskyldige skattetillägg, måste rimligtvis en mer eller mindre materiell prövning av prissättningsbeskedet aktualiseras. Finns det risk för att olika bedömning av om en oriktig uppgift lämnats kan göras i prissättningsfrågan och i taxeringsfrågan trots att enligt Skatteverkets promemoria samma innebörd skall läggas i termen? Frågetecknen är flera och även här anser Bankföreningen att en djupare analys behövs för att klargöra förhållandet mellan prissättningslagen och taxeringslagen.

Skriftlig försäkran

Den skattskyldige föreslås varje år ge in en försäkran med innebörd att de förutsättningar som beskedet vilar på är riktiga och att inga förändringar inträffat alternativt ange de förändringar som inträffat. I förenklingssyfte föreslår Bankföreningen i stället det motsatta: dvs. om inget har förändrats behöver näringsidkaren inte göra någon anmälan till Skatteverket. Endast om någon förutsättning som beskedet vilar på har ändrats sedan beskedet meddelades skall näringsidkaren höra av sig.

Avvisning–Avslag

I 11 § i prissättningslagen anges ett antal situationer när en ansökan om prissättningsbesked får avvisas. I normalt juridiskt språkbruk används inte termen avvisning i de fall en materiell prövning gjorts utan snarare när en formell brist föreligger i ett ärende, t.ex. när ett överklagande kommit in efter klagotidens utgång. De i 11 § angivna situationerna består dock inte enbart av prövningar på formell grund utan omfattar också situationer där en mer materiell prövning ligger till grund för beslutet. I syfte att ansluta till vedertagen terminologi föreslår därför Bankföreningen att lydelsen av 11 § prissättningslagen justeras så att de först nämnda fallen blir föremål för avvisning medan de fall där en materiell prövning ingår, i stället avslås.

Sekretess

Enligt förslaget skall sekretess enligt 9 kap. 1 § sekretesslagen (1980:100) gälla. Bankföreningen delar Skatteverkets bedömning att den nuvarande lydelsen av nämnda lagrum första stycket även täcker in ärenden om prissättningsbesked.

Vidare föreslås att själva beslutet också skall omfattas av sekretess, vilket framstår som ett väl grundat förslag. Emellertid uppkommer här viss oklarhet i förhållande till den föreslagna bestämmelsen i förordningen (2001:588) om behandling av uppgifter i skatteverkets beskattningsverksamhet, 2 §. Där föreslås att i beskattningsdatabasen får behandlas uppgifter som behövs vid Skatteverkets handläggning av ärenden om prissättningsbesked. Att uppgifterna ingår i skattedatabasen kan medföra att den sekretess som förordnas om i sekretesslagen i praktiken inte kommer vara mycket värd om känsliga företagshemligheter riskerar att spridas på ett oönskat sätt. Om inte sekretessen för känsliga uppgifter fungerar på avsett sätt kan detta leda till att näringsidkare avstår från att söka prissättningsbesked.

SVENSKA BANKFÖRENINGEN

Ulla Lundquist

Marie Rosvall